

רב"ט אבישי רפאל-צבי

2172374

בן מרים ושרגא

נולד ב- י"ב כסלו תש"יך 19.11.1953

התגייס לצה"ל בנובמבר 1972

שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)

נפל ב- י"ב תשרי תשל"ץ 8.10.1973

בקרבת על החרמון.

אביישי רפאל - צבי

רפאל [רפַי], בן מרים ושרגא, נולד ביום י"ב בכסלו תש"ד [19.11.1953] בקבוצת "כפר המכביה" וסיים את לימודיו התיכוניים בבית הספר בגוש זבולון. הוא היה חבר בתנועת "הנוער העובד והלומד" והשתתף בכנסים, בטילים ובמחנות. כן היה חובב ספרות והצטיין בשחיה. עולם הדממה שבאה ליבו והוא החל לעסוק גם בדיג תת-ימי. הוא ניחן בדמיון מפותח ובכושר יצירה. לחפצים זנוחים שמצאו חן בעיניו, רפי תמיד מצא פיתרון: שיפץ אותם או עיצבם עצמם בדמות חדשה ומקורית, וקישט בהם את חדרו. רפי היה אדם אופטימי ועליז. בכל עסקו ראה חוויה חדשה, גילוי חדש ומקור להנאה ועשה. הוא אהב את הטבע, נהנה לעבוד בגינה ולטיל עם חברי בנופי הארץ המגוונים. בטיווילו אהב לצעוד מהר וברצ. הוא שמח על כל גילוי של פרח נדיר או של פטריות מאלגדולה. הוא היה תמים, יפה תואר וחיצון. תוכנות נפשו הבולטות היו תה ישרו האישית. נהג תמיד לומר לכל אדם את אשר בלבו. פיו וליבו שוים. רפי היה בן נאמן ומסור להוריו ודואג לבני משפחתו. הוא בחר לעבוד בענף המספוא במשך הקבוצה והתמיד בעיסוק זה עד לגיאoso לשירות הצה"ל.

רפאל גויס לצה"ל בראשית נובמבר 1972. תחילת נשלח לקורס ט"ו ולאחר תקופה קצרה הוצב לחיל הרגלים. לאחר הטירונות נשלח לקורס מ"כים. עם ייחידתו – חניכי קורס המ"כים של "גולני", השתתף בצעדת שלושת הימים, שכן מאז ומתמיד היה חובב הליכה למרחקים. הוא היה חייל מסור ואחראי, שימש מופת לחבריו ביצוע המשימות שהוטלו עליו. מתוך אהבתו והתחשבותו במשפחותו, השתדל שלא להדאיג את הוריו והקפיד לכתוב הביתה מכתביהם עליזים ואופטימיים. בחופשوتיו נהג לבנות את זמנו ב- "כפר המכביה", בחברת בני משפחתו וחבריו. ביום י"ב בתשרי תשל"ד [8.10.1973] בקרבת על החרמון הכבוש בידי הסורים, נפצע רפאל בהסתערות הראשונה על ההר ונহרג. הוא הובא למונחת עולמים בבית העלמין ב- "כפר המכביה". השair אחורי הורים ושני אחים. לאחר נפלו הועלה לדרגת רב טוראי. משפחתו וקבוצתו הוציאו לאור חוברת לזכרו ובה דברי חברים על דמותו.

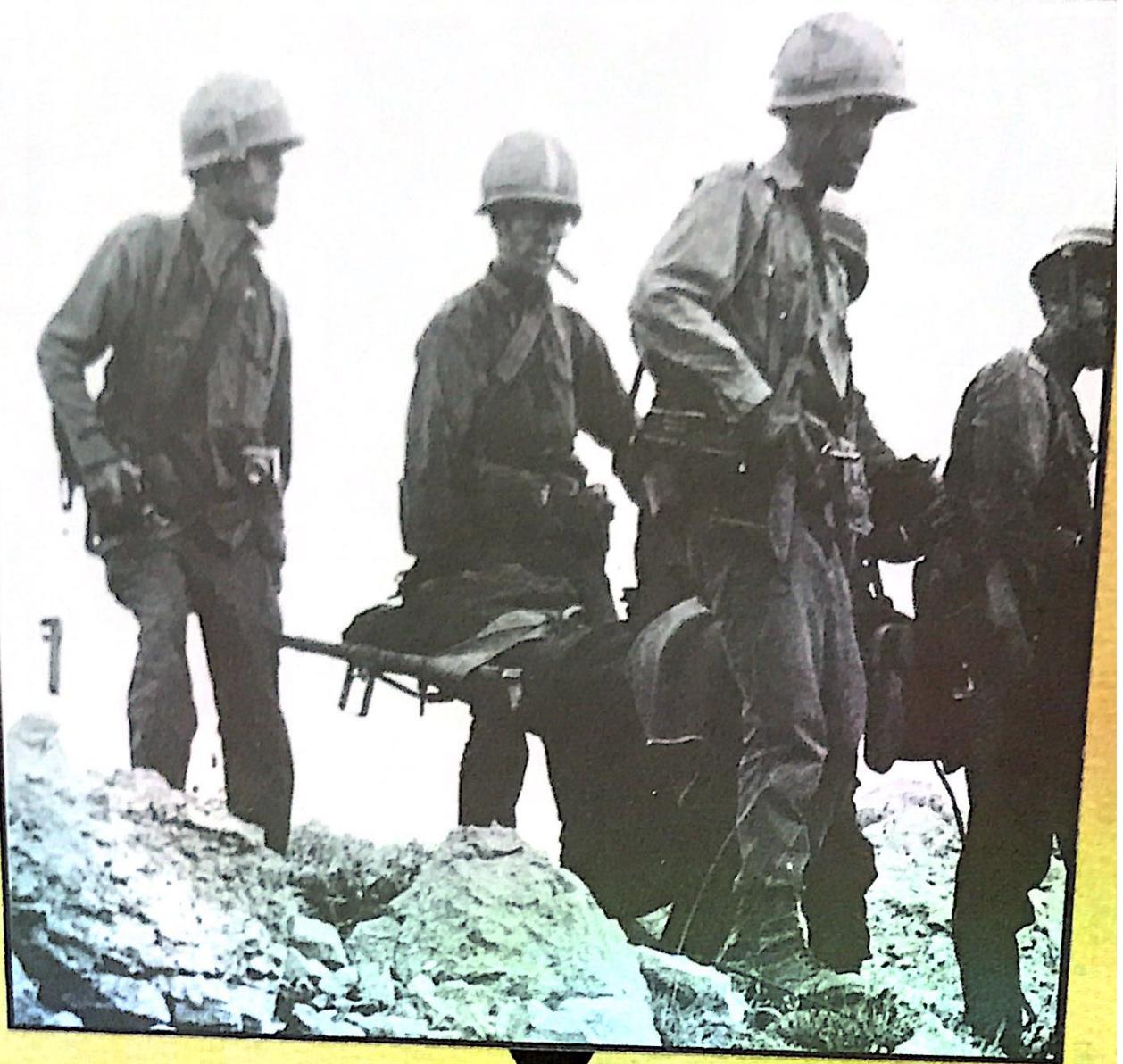
"יה זכרו ברוך"

חטיבת גולני ערבית מלחמת יום הכיפורים [אוקטובר 1973]

בחודשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חי"ר חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל המודיעין הישראלי התרעות רבות על היררכות הצבאית המצרית למלחמות, שסודה פורץ באמצעות מא"ן 1973. גם הפעם הערכו ראש אמ"ן ועו"ר כי "הסבירות למלחמות נמכה". לאומתם הערכו ראש המוסד, כי ק"מ חשש סביר למלחמות. שר הביטחון והרמטכ"ל לא קיבל את הערכות עמ"ן, והורו להתכוון למלחמות במסגרת "כוננות כחול לבן". חי"ל המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול לבן", והוחלט לקצור את משך השירות בצה"ל וביצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נרחצות לקרהת כניסה גדול בפרק הירקון בת"א, בו אמרו כי להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנים קיומה (1948-1973) כחטיבת סדרה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תש"ד (10.10.73), והסמה"ט סא"ל רובקה אליאזר ניצח בחודשים אוגוסט- ספטמבר 1973 על ההכנות לטפס.

שבת, יום הכיפורים תש"ד [6 באוקטובר 1973]

בשבת יום הכיפורים תש"ד, 6 באוקטובר 1973, היו רוב חי"ל גולני בבתיהם במקומות מגוריهم. גדור "ברק" בפיקוד סא"ל יעקב שחר היה בחופשה עד למועד הכנס הגדול בפרק הירקון לצוין 25 שנים לחטיבת גולני. "גדור הבוקעים הראשון" מפיקוד סא"ל יהודה פולד ס"מ תעסוקה מבצעית ברצועת עזה והיה "בחופשה רגילה", טירוני בסיס האימונים החטibi שעסקו באותו הימים הארגון העצרת המתוכננת, יצאו לבתיהם לחופשת שבת. גם גדור בה"ס למכי"ם של חטיבת גולני גדור "אריות הגולן" בפיקוד סא"ל דובי דרור, ולוחמי הס"ירת פלוגת "הנמר המעופף" בפיקוד סרן שמריהו יניך, שהיו ביום הכיפורים שבת 6 באוקטובר, בבתיהם. למעשה היו רק לוחמי גדור "גדעון" בפיקוד סא"ל זאב אונג בתעסוקה מבצעית, בכוננות גבוהה, בזרה הצפונית של ה"קו הסגול" ברמת הגולן. מוצב החרמון בצפון, דרך מוצבי גזרת מסעדה (102, 104, 105), דרך מוצבי גזרת החרמוני (106, 107) ועד מוצבי גזרת קונייטרה (110, 109, 108).

המשך המשימה לנסوت לשחרר ולכבות מחדש מוצב החרמון הישראלי הולטה על חטיבת גולני בפיקוד אל"ם אמיר דרורי ז"ל, שכוחותיו היו פרוסים באוזור מסעדה-מג'דל שמס. לאחר נזהל - קרב חפות יצא הכוחות לפעולה בשעה 00:00:00 בוקר, מבלי שהוא בידי פיקוד הצפון, ובידי מח"ט גולני ומפקדי המשנה, מידע מספיק על גודל הכוח הסורי ואופן פריסתו בגזרת החרמון.

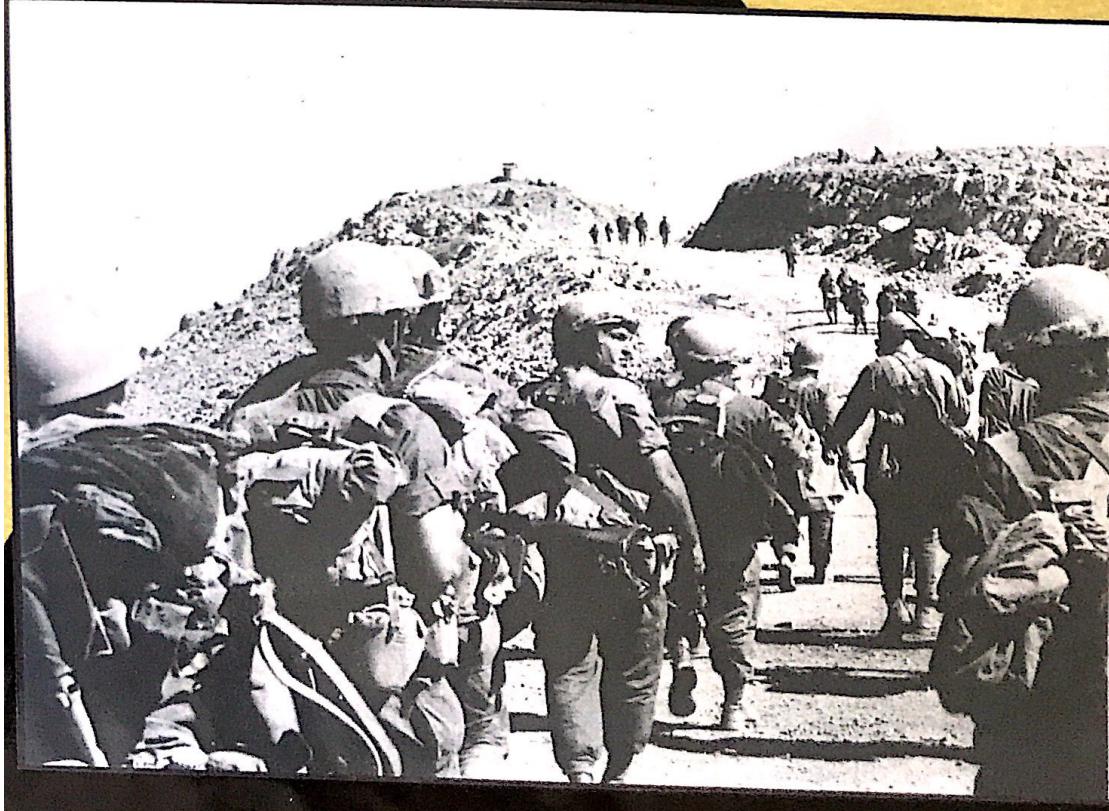
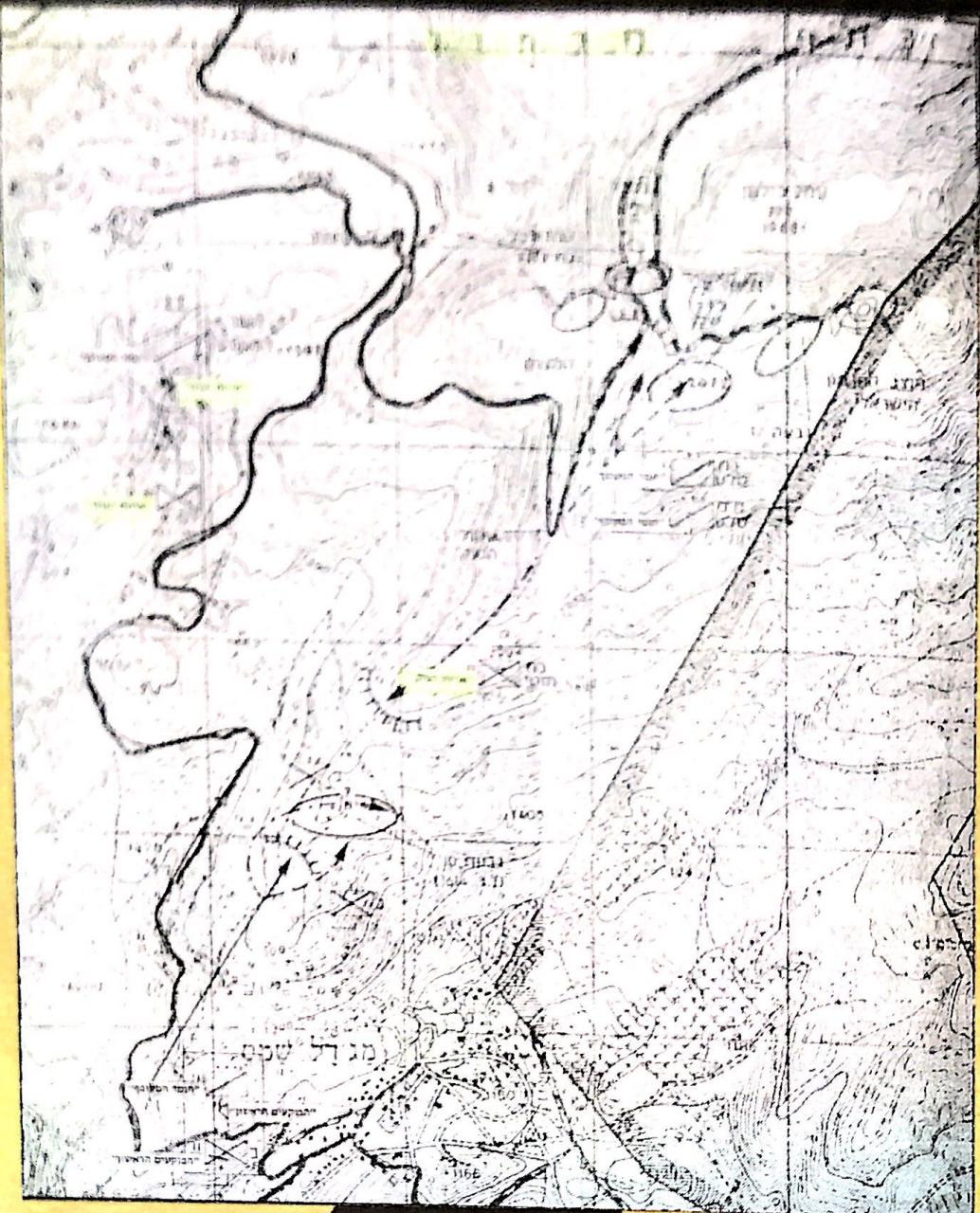
תוכנית "כוחות ומשימות" של מח"ט גולני קבעה שני "מאזינים" מקבילים: צוות-קרב ממונע גבי "חל"מים עם פלוגת ח"ר מגדוד "אריות הגולן" [גדוד ביה"ס למ"כים של החטיבה], עם מחלקה מהס"ירת ושני טנקים בס"יע צמוד וחפ"ק המח"ט, בפיקוד המג"ד סא"ל דובי דרור ז"ל יטעו בציר הכביש העולה מג'דל שמס [דרך רכבת תחתון ורכבל עליון] אל המוצב. צוות-קרב רגלי עם פלוגת ח"ר מגדוד "הبوكעים הראשון" מתוגבר בשני צוותים של הס"ירת, בפיקוד המג"ד סא"ל יודקה פולד ינעו מג'דל שמס דרך "גבעה 10", "גבעה 16" ו- "גבעה 17" אל המוצב.

בשעה 00:10 Uhr, לאחר שעתיים של טיפוס מייגע בשטח סלעי קשה לתנועה, נתקל הכוח הרגלי בהתנגדות סורית אחורית "גבעה 10". אותה שעה הגיע הטור הממנע לאחור "רכבל תחתון" עדין לא אבדות. במשר לעיר נמשך הקרב על "גבעה 10" בין לוחמי גדוד "הبوكעים הראשון" והפלס"ר ובין חיל'י הח"ר והקומנדו הסורים, שה坦קמו בעמדות שלטנות ונלחמו בעקבשות הרבה. "ערפל בקרב" והמודיעין הלקי' והחסר היו בעוכרי מפקדי הכוח הרגלי; חיל'ים ומפקדים רבים נפצעו מAsh צלפים סורים בראשית הקרב, ורבים אחרים נפצעו במהלך ניסיון האיגוף הראשון [מזרחה], שבבלם ונזהף על ידי הסורים.

ניסיון איגוף נוסף [מערבית] בסיווע ארטילרי צמוד עליה יפה, והסורים החלו נסוגים אל מעלה ההר. מחלקה מגדוד "אריות הגולן", שנשלחה לסייע ללוחמי גדוד "הبوكעים הראשון" בקרב הקשה על "גבעה 10", גלה מ"עיקול הטנק" והגעה אל עורף הסורים הנסוגים, שהתפצלו לכמה כוחות משנה בעלה ההר. כל אותה עת המשיך בהתקדמות איטית הטור הממנע, עד שנעצר בקטע הכביש בין "עיקול הטנק" ו- "המצוק" במחוזות מוקשים, שבomba את התקדמותו.

הראשון שזיהה את מחוזות המושים על הכביש, בין "עיקול הטנק" ו- "המצוק", היה המג"ד סא"ל דובי דרור ז"ל. הוא קפץ מן הzahl"ם כדי לפונתה, אך נהרג מיד מASH סורית חזקה, שנורתה מן המערב שלושה כיוונים. שני הטנקים וzahl"מים רבים נפצעו מירי א.ר.פ.ג', ויצאו מכלל פעולה. מחלקה סורית שלגשה מן "המצוק" אל הטור הממנע התקוע, נהדרה בקרב פנים אל פנים בטוחחים קצרים מאד. אחרי שהmag"ד נהרג, נבלמה קבוצת zahl"מים במארב רכב של הסורים", מספר אחד הקצינים בעדותו, "האויב בא לקראותנו שלושה כיוונים. מחלקה של הסורים גלהה לעברנו מהמורדות, והתפתח קרב נואש שלנו... למעלה ממחצית אנשי הוי הרוגים... נלחמו מטווחים של שלושה-ארבעה מטרים...". גם לוחמי הס"ירת, שניסו לטהר את הרכס, נתקלו בכוח סורי של 150 חיילים, שאיבם לנתק אותם מהטור הממנע. כוח הס"ירת הצליח לבסוף להדוף את הסורים באש נק"ל ורימונים ולסגת עם ארבעה הרוגים.

משהסתבר, כי הכוח הסורי מונה מאות חיל'י ח"ר וקומנדו בסדר גודל של שני גדודים, נתן המח"ט, באישור אלף הפיקוד, פקוות נסיגה, והכוח כולל נסוג בחיפוי מרגמות 160 מ"מ.

כיבוש מוצב החרמון [בתק"ר 22 באוקטובר 1973]

וזו לקרהת שחר ה- 22 באוקטובר 1973, גילן כנראה לחמי חסימת גולני, נשאי תרג' העז, פידה נספחת של כוח סבל, עקשנות ועיקשנות, התמדה ודבקות במטרה, ומטרת הכרת חשיבות המשימה וראון אדר' המונע על ידי גאות ייחודה מיוחדת במיניה האל'חו לשברור לבסוף את ההתחנחות הסורית בדרכ "אל העד". פלוגת ווגבורת מכוח החסימה, מגדוד "אריות הגולן" שנשלחה לסייע בפני הפאעים וההרוגים של גדוד "הבקעים הראשון", בסיעו הפגעה ארטילירית אמזהה וכבדה- האל'חה לעבר ייחד עם לחמי פלוגה א' של הגודוד להשתלט על אזור "גבעה 17" במרחב של 600 מטר מן המוצב עצמו.

בשעה 0:00 החלו חיילים וקצינים סורים לנוטש את עמדותיהם ולטוס צפונה [חלקים נהרגו וחילקו נשבו אח"כ על ידי כוח דן-פלוגתי של הצנחנים, שהתקדמו מכיוון צפון אל עבר מוצב החרמון].

בשעה 0:09 כותר מוצב החרמון על ידי חייל גולני, חבלני פלוגת הנדסה בדקנו היטב את כל הכניסות מחשד למיקוש, וב- 10:30 טוהר המוצב סופית. בשעה 11:00 הוגפו סוף-סוף דגל החטיבה ודגל המדינה במרומי המוצב הישראלי, ומפקד הכוח דוד כץ [כאל"ח] דיווח טבלי להקפיד על כל הדיבור בקשרו: "מחנות כל העולים הקשייבו, החרמון בידינו".

אכלתג'ס למכירת

11.11.72

אבא ואמא, שלום!

לפי בקשתכם אני "ממהר" ושולח לכם מכתב כדי שאמא תobel
ליישון בלילה. אעדי הכל בסדר ואני מרגיש די טוב ביחס
לשינויו של היום. אני מבקש, אם זה לא מסובך, שתשלחו
חביבה להעלאת המורל ולהשבעת הכרס, לפי הדאר העצבי
שלוי. תמסרו ד"ש לכל האבישים ממייניהם ואני אבוא לבקר
בעוד שבועיים ביום שישי או כבר ביום רביעי. אינני חושב
שיהיה לי זמן לכתוב עד אז, לכן אל תתרגשו אם לא תקבלו
יותר ידיעות מمنyi.

29

שלכם - רפי

בשירות פעיל

2636

חיל יקר
בבית מחכים לד"ש
ממד כתוב הביתה
חווע למען החיל

910587

שמור
סוד -
חסוד
בדם!

לכבוד

וואן זאב יג

22/11/72 כבש גאנט

300.30

מוגש ע"י

רפומ קוואופרטיבי בע"מ
מפעלי אופטיק ח'יף

6.10.28

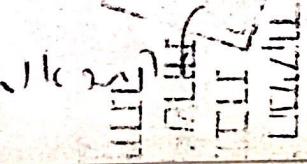
בג'נובה ינואר

האר נסעה רומא וטבריה

נוויל הול סאלם האר אדריאן

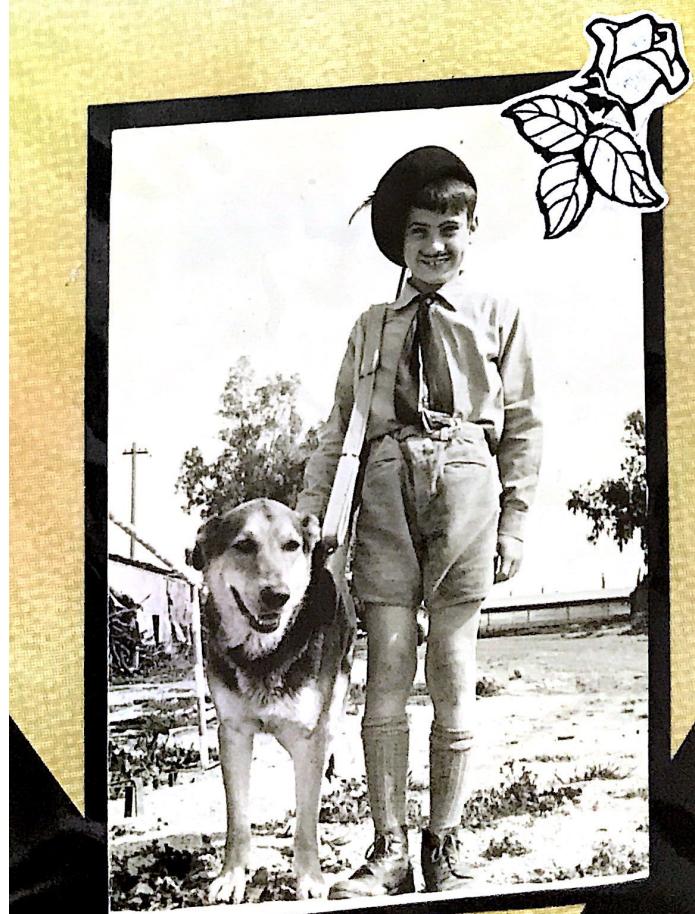
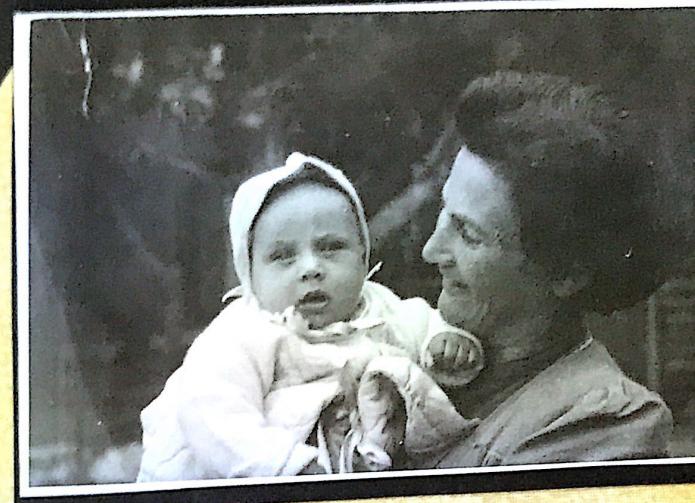
טכניון אלטמן ווילר גוטמן

טכניון אלטמן ווילר גוטמן דניאל

לעימך עלי
- יאנוב -
הנפקת ספרי הספרייה הלאומית
כל ספריה וספרייה
הנפקת ספרי הספרייה הלאומית
על כל ספרי

מילדות...

לבריאות.

כגון לנו

סולם כהן, כגון לנו

פגעה, לילך,

אייריאם כהוניות, מהו לך רחוב.

אקדמי היירוי פליטת קיוח,

לגיון זה רמת זה, 130uckim.

כגונאי יחת פיאט, הווא היה צב צבאים,

גונת אט החגלה, רוסטרם ינוויניגט –

אקד איזכימט פית עזת גנטזסיט,

פינגיון כנה מטאומט, ויגונחים.

וזכיפה כתיקת נטפיאור,

איך נדקפיאת "סנת" –

הלה, כה, וראת אחליות, הייגיא ...

כראת מילרוי פאחל נפוחנה,

יכוניאנטם פין החגלה,

אנרט, נטפיאור,

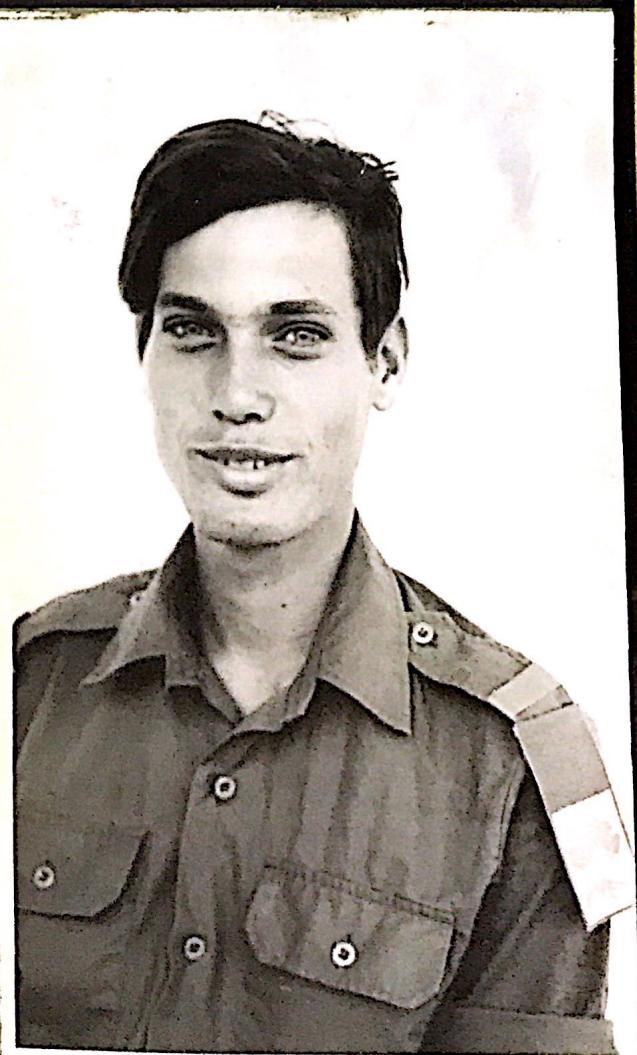
זפ כה, אינטימיט:

כנה נילך,

פוגה וכלה, אייריאם כהוניות,

הלה, היה מהו לך רחוב ...

אולי אוף.

אֶדוֹת חֲדָשָׁה בְּפִרְמַכְבֵּי
חֲדָשָׁה בְּפִרְמַכְבֵּי חֲדָשָׁה בְּפִרְמַכְבֵּי

ידיעון למידע פנימי מס' 24 ביום ה-14 של המלחמה 19.10.1973

המלחמה נמשכת. ואין יודע, כמה תמשך. הבה נחיה את הימים האלה בדרך שבבוא היום נוכל לומר לעצמנו ולילדינו: עשינו זאת לאורח ההולם והראוי לגודלים ולנוראים שפויים, לגודלים ולנוראים שבקרבות, לגודלים וلامוקים שגמינו לחיים, לעובדה, לקיומה ולשלומם.

ナחמן ברז (מצביר האיחוד)

שבוע השני למלחמה-יום-הכיפורית התבשנו בשורות מרות על הקורבנות שעמו הקטן נאלץ לשלם בכספי לבולם ולהדוף אויב שהתנפל עליו, הפעם באזרה כה פתאומית וכיה זדונית.

בימים שקדמו להודעת צה"ל על מספר הקורבנות, ציפו רבעות של משפחות בישראל - במתח ובחדרה. - לדייעות הראשונות מיקוחיהם המגויסים במערכות השונות של הגנתנו.

אליה היו השעות הטרdot והארוכות ביותר עם בעורף. הידיעות התחלו לזרום ורבבות של משפחות נשמו לרוחה, אך לדאבוננו לא כולן.

אנחנו, כמשפחה קיבוצית גדולה, עברנו חיליך זה יחד עם כל משפחה ומשפחה שבקרבו - לגביו כל חבר ולגביו כל בן. על אשר התבשנו גם אנחנו בשתי בשורות, המרות והמכאות בל כך: על דפאל ז"ל שנפל ועל חגי שנעדר.

חברים יקרים - אמם ימי החג דוחים את מתן הבתו לאבלנו. יתר על כך - גם מצבנו הנוכחי, כמו במלחמה קיומ הדורשת מאיתנו גiros כל הכוחות הנפשיים העשויים לטסייע לכושרו לעמוד במחן קשה זה, מחייב אותו לעוזר או גלווי יגדננו עד תום המערכת.

אולם לא נוכל להבליג לגמרי ולא להחיחס - ברגע של דומיה לפחוח - עם זיכרם של כל אוthem הלוחמים שנפלו עד יום זה, בגבורה ובהקרבה עצמית אשר אין מעלה ממנה; בהגנה המולדת.

ニישא בנסנו חפילה שייהו אלה הקורבנות האחרונים ונחוץ את לבנו ברגע זה של החיתדות באמונה עזה שעמננו וחילינו ידעו להלחט עד להשתת הנצחון וממנו עד להשתת השלום. (דברי המצbir בערב חג שמחת התורה)

צְבָא הַגָּנָה לִיְשָׂרָאֵל
יִתְגַּדֵּה ד.צ. 646.

ט' פטבת תשל"ד
๕ בינואר 1974

למשפחה מרווח ושפוג אבידשו -

רב"ט אבישי רפי, ז"ל

בקרבות המרים של מלחת יום הכיפורים, בקרבת על החרמון, נפל בngeף רפי.

הוא נפל זמן קצר לפניו שעמד לסיום את קורס המבי"ים... בתקופה בה שהה ביחידתו, האליך לתרום רבות לפלוגתו והיה מועת לחבריו בمسئיות הרבה וביצוע משימות בגדוד.

בעודו רוקם תוכניות גרחבות - גפל,
אין ניחומים למשפחה, אין ניחומים לננו,
זכרו ישאר בלובנו לעד.
יחיו זכרו ברוך.

בצ דוד, סא"ל
מפקד היחידה

שר הבטחון

סרים ושרباء אבישי היקרים,

הרשו באלי לחשתחע בכל לב באבלכם בהילך מכם רפאל

זיל.

טורי רפאל אבישי זיל נתן את חייו למען מולדתו. הוא
נפל בחזית הצפון במלחמת ים הכנורית והרבה לקבורה ביום יד' בתשרי
תשל"ד (10.10.73).

רפאל זיל שירת בחיל הרגלים. הוא היה חייל מצוין וחבר
באותן. רפאל היה אהוב על כל מי שהכירו.
זכרו של טורי רפאל אבישי זיל היבר קודש רצרגו בלבגו
בגאון.

זה זכרו ברוך.

ב. ק. ר.

משה דילון - ב. אלוף (מיל.)

שר הבטחון

سبת תשל"ד
דצמבר 1973

ח' אַלְכָסְטְרָן ...

עיר האחים היה, מרחק שנים גדול שבינינו אפשר לי
לחזות בחיו בתפתחותם.

זכורים לי ימי ילדותו ושיافتו, להיות בבר גדול.

רפִי אהב את החיים ולקח דברים בקלות. לא פעם יצא לי לשוחח עימו ולהזכיר עלvr שאין הוא מקדיש מספיק זמן ללימודים. רפִי, בת הצעוק שאינה משה משפטו, היה מתנצל ומשיב שאפשר להסתדר גםvr. עתה נראה שהוא סמוי משורותו, למצות עד כמה שאפשר מהחאים הקצרים שניתנו לו.

רפִי אהב את הטבע. אהב לעבוד בגינה ולראות צמח בתפתחות חותו. שלא פדרך הצמחים הנובלים לאחר פריחתם, ניגדע רפִי בראשית חייו.

לרפִי היו ידיים טובות. כל חפץ מעניין שהתגלה לידיו זכה לטיפול ולעילוד מקצועי. חדרו היה תמיד מסודר ומרקושט במקוריות ובטוב טעם.

קשה לפחות על רפִי בשפת העבר, כshedמותו מלאות חיים והתחמורה ניצבת לנגד עיני.

רפִי הctrף לקורבנות הרביהם שנפלו במלחמה עמנואל קיומו, ולא למיליצה נאמר, כי הטוביים שבטובים הם שנפלו. אחיו, רפאל -

זיפרו לא ימורש מליבי

אביישי רפאל
צבי זייל

רציתי לקטוף פרח בנו
ואما אמרה לי: "אסור הוא מוגן
ובכל העולם יש חוקים
לא לקטוף פרחים מוגנים"
ואולי אני סתם לידה קטנה
שלא יודעת ולא מבינה
אבל אני חושבת שכ"כ מוזר
שפירותים אסור וחילוקים מותר.